

PEYGAMBER SAS EFENDİMİZ'İN ÖZELLİKLERİ*

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Aziz ve sevgili Akra dinleyicileri!

Allah'ın rahmeti ve bereketi, ihsânı ve ikramı üzerinize olsun... Cumanız mübarek olsun... Allah nice mübarek günlere eriştirsin... Mübarek Üç Aylardayız; Üç Ayların güzel ikramlarından, sevaplarından istifade etmeyi cümlenize, cümlemize nasib eylesin..

Önümüzdeki haftada Peygamber SAS Efendimiz'in Mi'rac kandili var; o kandillerinizi de tebrik ederiz.

Cihad Peygamberi

Ahmed ibn-i Hanbel, İbn-i Abdi'l-Ber, Taberânî vs. kaynaklarda Abdullah ibn-i Ömer RA'dan rivayet edildiğine göre, Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:¹

* Bu konuşma; Merhum Dr. Metin Erkaya tarafından, titizlikle çalışılarak metne dönüştürülmüştür. Mekanı Cennet olsun.

¹ Ahmed ibn-i Hanbel, *Müsned*, c.II, s.50, no:5115 ve s.92, no:5667; İbn-i Ebî Şeybe, *Musannef*, c.IV, s.212, no:19401; Beyhakî, *Şuabü'l-İman*, c.II, s.75, no:1199; Taberânî, *Müsnedü's-Şâmiyyîn*, c.I, s.135, no:216; Abd ibn-i Humeyd, *Müsned*, c.I, s.267, no:848; Temmâmü'r-Râzî, *el-Fevâid*, c.I, s.309, no:770; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimâşk*, c.LXVII, s.257; Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.13, no:2099; Abdullah ibn-i Ömer RA'dan.

Mecmau'z-Zevâid, c.V, s.487, no:9379 ve 9897; *Kenzü'l-Ummâl*, c.IV, s.484, no:10528; *Keşfü'l-Hafâ*, c.II, s.372; *Câmiü'l-Ehâdis*, C.XI, s.128, no:10399.

بُعِثْتُ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ بِالسَّيْفِ حَتَّى يُعْبَدَ اللَّهُ
وَخُدَّهُ لَا شَرِيكَ لَهُ وَجُعِلَ رِزْقِي تَحْتَ ظِلِّ رُمْحِي
وَجُعِلَ الذُّلُّ وَالصِّغَارُ عَلَيَّ مَنْ خَالَفَ أَمْرِي وَمَنْ
تَشَبَّهَ بِقَوْمٍ فَهُوَ مِنْهُمْ

(حم. والحكيم، ع. طب. هب. عن ابن عمر)

RE. 245/3 (*Büistü beyne yedeyi's-sâati bi's-seyfi hattâ yu'beda'llàhu vahdehû lâ şerîke leh, ve cüile rızkî tahte zılli rumhî, ve cuile'z-zülli ve's-sığâri alâ men hâlefe emrî; ve men teşebbehe bi- kavmin fehüve minhüm.*) Sadaka rasûlü'llah, fî mâ kâl, ev kemâ kâl.

Buyuruyor ki Efendimiz SAS:

(*Büistü beyne yedeyi's-sâah*) “Ben kıyametin öncesi bir zamanda peygamber olarak gönderildim.” Yâni, ahir zaman peygamberidir. Peygamberimiz'den sonra başka peygamber yok. Ondan sonra, Devr-i Muhammedî'den sonra artık dünyanın sonu gelecek, kıyamet kopacak. İşte o kıyamete *es-sâah* diyorlar.

“Kıyametin öncesinde ben peygamber olarak ba'solundum, (*bi's-seyfi*) kılıç ile...” Yâni, Allah-u Teâlâ Hazretleri hakkı tutup, hakkı îfâ ve icrâ etmek ve hakkı hakim kılmak; bâtıllı, küfrü, şirki, çirkinliği, kötülüğü, zulmü de def etmek için cihadı farz kılmıştır. Peygamber SAS bunu ifade ediyor; “Ben kılıçla, vazifemi kılıçla yapmak üzere peygamber olarak gönderildim.” buyuruyor.

Bu demektir ki, eğer zulüm varsa, kötülük varsa, haksızlık varsa, çirkin şeyler varsa, Allah'ın sevmediği haramlar, günahlar varsa, bunların yapılmaması tavsiye edilecek:

“—Yapmayın bunları! Bu zulmü işlemeyin, bu adamı öldürmeyin! Bunun malını gasb etmeyin, şu haksızlığı yapmayın! Küfrü bırakın, şirki bırakın, müşriklığı terk edin, putlara tapmayı bırakın!” denilecek.

Ama nasihat edildiği halde terk etmezlerse, o zaman hakkın güç kullanarak hâkim kılınması; bâtılın, zulmün de def edilmesi lâzım!

Zaten dünya hayatının umûmî kuralı, kaidesi bu... Hayatta da böyle oluyor; bütün devletlerde bütün yönetimler de aynı şekilde hareket ediyorlar. Gerektiği zaman güç kullanmak gerekebildiği için; veyahut haksızlığa uğradıkları zaman toplumlar kendilerini korumak için ordular besliyorlar. Tanklar, uçaklar, savaş gemileri yapılıyor. Bakıyorsunuz Amerika bir başka kıtada ama, Akdeniz'de... Bakıyorsunuz Kızıldeniz'de, bakıyorsunuz Basra Körfezi'nde, bakıyorsunuz Hint Okyanusu'nda, bakıyorsunuz Japon Denizi'nde, bakıyorsunuz Atlas Okyanusu'nda... Yâni, güç kuvvet hazırlamak gerekiyor.

Hani, “Ben peygamberim, söylerim...” Peki dinlenmediği zaman ne olacak?..

Peygamber SAS görevlendi. Görevlendiği zaman müşrikler kabul etmediler. Başladılar inanç hürriyetini çiğneyerek müslümanları ezâ, cefâ altında tutmağa... Hattâ işkence edip öldürmeğe başladılar. Sözlere geçen, hakkını arayamayacak olan köleleri, zayıfları, cariyeleri çöllerde öldürmeğe başladılar. Ne olacak?.. Tabii onların korunması gerekecek.

(Hattâ yu'beda'llâhu vahdehû lâ şerîke leh)
“Allah-u Teâlâ Hazretleri'ne tek başına, onun hiç şerîki olmadığını bilerek, Allah'tan gayri ilâh olmadığını bilerek ibadet edilmeyi sağlayıncaya kadar; insanlar Allah'a, şerîki nazîri olmayan, alemleri yaratan Rabbü'l-âlemîn Allah'a ibadet etsinler diye, onu sağlayıncaya kadar, o amacın tahakkukuna kadar, icabında cihad ederek bu vazifeyi sağlamakla görevlendirildim.”

(Ve cüile rızkî tahte zılli rumhî) “Benim rızkım, mızrağımın gölgesi altında kılındı.”
Yâni, müslüman Allah rızası için cihad eder. O zaman kendisinin ilk tavsiyesini, teklifini kabul etmeyen düşman; karşısına çıkan zalim, müşrik veya kâfir kabul etmediği zaman; ya İslâm'ın hâkimiyetini kabul edecek, İslâm'ın kurallarını, Kur'an-ı Kerim'in emrini, Allah'ın emirlerinin uygulanmasını kabul edecek, tâbî olacak... Yâni, müslüman olacak... Üçüncü şekilde, yâni karşı çıktığı zaman cihad olacak. Cihad olduğu zaman da, karşı tarafın malı müslümana, İslâm ordularına ganîmet olacak.

(*Ve cuile'z-zülli ve's-sığâri alâ men hâlefe emrî*) “Ve Allah tarafından zillet ve aşâğılık, küçüklük, benim işime, benim bu peygamberlik görevime, benim tebliğle vazifeli olduğum ilâhî kurallara muhalefet edenlere yazılmıştır Allah tarafından... Onlar zelil ve sağîr olarak, hor ve hakir olarak dünyada, ahirette cezalarını çekeceklerdir.”

(*Ve men teşebbehe bi-kavmin fehüve minhüm*) “Kim bir kavme benzemeye çalışırsa, kendisini ona benzetmeye uğraşırsa, onlardan sayılır.” Tabii bu iki taraflı olur: Kim Peygamber Efendimiz'e, ve onun etrafındaki ashabına, mü'minlere, mücahidlere benzemeye çalışırsa; Allah onlardan haşreder. Kim de Allah'ın varlığına, birliğine karşı çıkarsa, müşrik ve kâfir olarak yaşamayı tercih ederse, Allah'la, Allah'ın peygamberi ile mücadeleye cür'et ederse; onlara benzemek durumunda olanlar da onların tarafında haşr olur.

Mü'minler tarafındansa, mü'minlere benzemeye çalışıyorsa, o yolu tutturuyorsa, ona özeniyorsa, mü'minlerden, mücâhidlerden sayılır. Kâfirlere özeniyorsa, onlara benzemeye çalışıyorsa, kâfirler grubundan, zümresinden sayılır.

Bu çok önemli umûmî bir kaidedir. Kimi taklit ettiği, kimin yolunda gittiği, kimin sözünü dinlediği, hangi fikri benimsediği çok önemlidir bir insanın... Eğer kâfirin, zâlimin fikrini benimsiyorsa, onun yanında yer alıyorsa, o da zâlimdir. Mü'mini, Peygamber Efendimiz'i

evliyâullahı seviyor, onlara benzemeğe çalışıyorsa, onların yanındadır. Umûmî kaide böyle...

Yâni, demek istiyor ki Peygamber SAS Hazretleri'nin bu hadis-i şerifinin son cümlesi, sözün akışına göre:

“—Benim yaptığım gibi yapanlar benden olurlar, sevapları kazanırlar. Kâfirlerin yaptığını yapmak isteyenler, onlara benzemeğe çalışanlar da belâlarını, cezalarını bulurlar. ” diye bildiriyor.

Şimdi, bu hadis-i şerif şu bakımdan çok önemli aziz ve muhterem kardeşlerim! Biliyorsunuz, bir insanın haklı olması önemli, bu güzel bir şey... Haklı olunca rahatlıyor insan, vicdânen müsterih oluyor. Fakat herkesin terbiyesi, haklı olanın hakkını vermek tarzında değil... Bazısı haklı olanın haklı olduğunu bile bile, onun hakkını yemek istiyor, gasbetmek istiyor; mahsulünü almak istiyor, parasını çalmak istiyor, ezmek istiyor... Ülkesini bölmek istiyor, parçalamak istiyor, devletini yıkmak istiyor.

“—Burası benimdir, ben burayı istiyorum!” diye geliyor, efelik yapmağa, kabadayılık yapmağa, zorbalık yapmağa kalkışıyor.

O zaman acaba ne yapacak?..

Böyle İslâm'ın sulh ve sükûn dini olduğunu, huzur dini, ahlâk dini, mâneviyat dini olduğunu düşününce insan, sanır ki:

“—Canım sesini çıkartmasın; esir olarak, mazlum olarak dursun!”

Hayır!.. Bir insan malını korumak için, canını korumak için, namusunu korumak için, haksızın karşısında mücadele ederken zarar görse, ölse bile şehid sayılıyor. Yâni haksızlığa taviz vermek, prim vermek, müsaade vermek, yol vermek olmuyor. Haksızlığın karşısına çıkacak... En basiti haksız olduğunu söyleyecek, nasihat edecek. Eğer nasihat kâr etmiyorsa, o zaman fiilen o haksızlığın olmamasını sağlayacak icraata geçecek. Bizzat onun ortadan kalkmasını, hükmünün ilgâ olmasını sağlamağa çalışacak.

İslâm'ın terbiyesi, modern çağın da insan anlayışı, yönetim anlayışı da böyle... Yâni kötülüğe, haksızlığa, zulme müsaade olmuyor. İnsan bütün meşrû yollardan, demokratik yollardan hakkını korumağa çalışacak.

Birinci hadis-i şerif bu...

b.Hidâyet Allah'tandır

Okumak istediğim üç hadis-i şeriften ikincisi: Peygamber SAS Efendimiz Deylemî'nin, İbn-i Asâkir'in ve diğer kaynakların Hazret-i Ömer RA'dan rivayet ettiğine göre, buyurmuş ki:²

² Deylemî, *Müsnedü'l-Firdevs*, c.II, s.11, no:2094; İbn-i Hacer, *Lisânü'l-Mîzân*, c.II, s.379, no:1571; Cürcânî, *Târih-i Cürcân*, c.I, s.395, no:664; İbn-i Adiy, *Kâmil fi'd-Duafâ*, c.III, s.39, no:597; İbn-i Hibbân, *Mecrûhîn*, c.I, s.281, no:301; Ukaylî, *Duafâ*, c.II, s.8, no:410; İbn-i Asâkir, *Târih-i Dimaşk*, c.LVI, s.303; Hz. Ömer RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.I, s.194, no:546; Şevkânî, *el-Fevâid*, c.I, s.505, no:96.

عِثُّ دَاعِيًا وَمُبَلِّغًا وَلَيْسَ إِلَيَّ مِنَ الْهُدَى شَيْءٌ
وَوُحِلَّ لِإِبْلِيسَ مُزِينًا وَلَيْسَ إِلَيْهِ مِنَ الضَّلَالَةِ شَيْءٌ

(عق. عد. كر. وابن النجار والديلمي عن عمر)

RE. 245/4 (*Buistü dâiyen ve mübelliğan, ve leyse ileyye mine'l- hüdâ şey'ün; ve hulika iblîsü müzeyyinen, ve leyse ileyhi mine'd-dalâleti şey'ün*) *Sadaka rasûlü'llâh.*

Bu da yine bir başka konuda, Peygamber SAS yine kendisini anlatıyor:

(*Buistü*) “Ben peygamber olarak gönderildim, (*dâiyen ve mübelliğan*) insanları hak yola dâvet edici olarak ve tebliğ edici olarak... ‘Allah’ın emri şudur, haram şeyler şunlardır, helâl olan şeyler şunlardır.’ diye tebliğ etmekle ve insanları cennete, hak yola, Allah’ın rızası yoluna çağırarak peygamber tâyin olundum.

(*Leyse ileyye mine'l-hüdâ şey'ün*) İnsanların hidayete ermesinde benim bir dahlim yok; hidayeti veren, nasib eden Allah... Ben dâvet ederim, tebliğ ederim; karşı tarafın nasibi varsa, tebliğ edilenin, dâvet olunanın aklı varsa, nasihatini dinler, hidayete erer, Allah’ın sevdiği zümreye geçer. Ama ben zorla bir insana hidayet verecek vazifede değilim; hidayet Allah’tandır.”

Peygamber SAS bazı kimselerin, özellikle amcası Ebû Tâlib’in müslüman olması için çok samîmî istekte bulunmuştu, çok arzu etmişti ama,

Allah nasıl nasib ederse öyle oluyor. Hidâyetin nasibini Allah veriyor veya vermiyor. Her şeyi en iyi o bildiği için, hakkı yoksa, istihkâkı yoksa, hidâyete lâıyk değilse Allah nasib etmiyor.

Peygamber Efendimiz rahmetinden, raufluğundan, re'fetinden, merhametinden, güzel duygularla dolu olmasından, insanların hepsinin iyiliğini istediğinden, hepsinin hidâyete ermesini istiyor. Ama onun bizzat alıp hidâyete sokmak, hidâyeti bizzat ona vermek gibi bir vazifesi yok; hidâyet Allah'tan... Sadece tebliğ ediyor Peygamber Efendimiz.

Peygamberimiz hak yola çağırıyor ve hakkı tebliğ ediyor.

Sadece bir davetçi, hidayet Allah'tan...

Bunun gibi, bunun karşı tarafı da yine Peygamber Efendimiz hadis-i şerifinde devam ediyor:

(Ve hulika iblîsü müzeyyinen) “Şeytan da, iblis de kötü işleri süslü püslü, cazip gösterecek şekilde yaratıldı.” Yâni, şeytanın vazifesi de günahları, aslında çirkin ve kötü olan şeyleri allayıp, pullayıp, süsleyip insanlara yutturmak...

Müzeyyin, zînetlendirici demek. Neyi zînetlendiriyor?.. Kötü işleri kişinin gözünde cazip gösteriyor: “Aman şu içkiyi içsem, ne kadar keyif yapacağım... Şu afyonu çeksem, ne kadar güzel hayaller göreceğim, ne kadar güzel gece geçireceğim... Falanca yere gitsem, şu işreti, şu îyş ü nûşu yapsam, bu gecem ne kadar keyifli ola-

cak...” diye şeytan ona tatlı gösteriyor, zînetli gösteriyor, yapacağı şeyi hoş gösteriyor, güzel gösteriyor.

(*Ve leyse ileyhi mine'd-dalâleti şey'ün*) “İnsanı dalâlete düşürmekte onun bir rolü yok...” Hidâyet veren Allah olduğu gibi, kişiyi dalâlete düşüren de yine Allah... Şeytan sadece allayıp, pullayıp tezgâhtarlık yapıyor.

Hani tezgâhtar malı istediği kadar methetsin; müşteri isterse alır, istemezse almaz. Dükkânın önünden geçerken, tezgâhtar:

“—Buyurun efendim, güzel mallarımız var!” diye içeriye çağırıyor.

Ama siz istemezseniz, gitmiyorsunuz. Şeytan da kötü yola insanları çağırıyor, giderse gider, gitmezse gitmez. Yâni dalâlet şeytanın işi değil, hidâyet Peygamber Efendimiz'in işi değil... Hidâyet ve dalâlet, Allah tarafından kula takdir ediliyor.

O da kulun davranışlarından dolayı meydana geliyor. Kur'an-ı Kerim'in ayet-i kerimelerinden biliyoruz ki:

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ

(البقرة: ٢٥٨)

(*Va'llàhu lâ yehdi'l-kavme'z-zàlimîn.*) (Bakara, 2/258) Meselâ adam zàlimse, Allah hidayeti vermiyor.

وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ

(المائدة: ١٠٨)

(*Va'llàhu lâ yehdi'l-kavme'l-fâsıkîn.*) (Mâide: 108) Eğer fısk ufücûra devam ediyorsa, günahlayken hidayeti Allah nasib etmiyor. Neden?.. Bir kere edebini takınsın, şu kötülüğü bir bıraksın da, ondan sonra Allah'tan lütfunu istesin de, Allah en kıymetli hediyesi olan, en büyük lütfu olan hidâyeti o zaman ona versin. O kötü yoldan vazgeçmeyince, Allah hidayet vermiyor.

Demek ki, hidayeti veren de Allah, dalâlete düşüren de Allah... Dalâlete çağırın İblis'in, dalâlete düşürmekte bir rolü yok... Sorumlu olan insan, dalâleti veren de Allah... Hidâyet yoluna sokmakta da Peygamber Efendimiz'in bir dahli yok; bütün gayretine rağmen hidayete girmemiş insanlar vardı. Hidayeti veren Allah... Kişi hak ederse, Allah-u Teâlâ Hazretleri hidayeti nasib ediyor. O da o hak edişinden dolayı, irâde-i cüz'iyyesinden sevabı kazanıyor, mükâfâta nâil oluyor.

O halde aziz ve muhterem kardeşlerim, cehenneme düşenler şeytanı suçlamasınlar, kendilerini kınasınlar; çünkü kabahat kendilerinde... Peygamber SAS bütün insanlara hakkı söyledi, dâvet etti, tebliğ etti, ayırım yapmadı. Hattâ Medine-i Münevvere'deki başka din mensuplarının ibadethanelerine gitti, onlara bile tebliğ etti. Yahudilerin havrasına gitti:

“—Ben Tevrat’ta geleceđi bildirilen ahir zaman peygamberiyim, o Tevrat’ta bahsedilen kişi benim. Benim

hakkımda Allah Tevrat’ta řöyle řöyle buyurdu. Bana iman edin!” dedi.

İçlerinden Abdullah ibn-i Selâm:

“—Doğru söylüyorsun yâ Rasûlallah!” dedi, iman etti.

Hristiyanlara mektuplar gönderdi. Bizans imparatoruna, Mısır hükümdarına, Bahreyn’e, muhtelif yerlere, Sâsânî imparatorluğuna elçiler gönderdi, davet etti. Kabul eden saadete erdi; etmeyen hesabını verecek.

Meselâ, o zamanın Habeř imparatoru Peygamber Efendimiz’in peygamberliğini kabul etti, mü’min oldu. Peygamber Efendimiz onun mü’min olduğunu bildirdi. Hattâ vefat ettiğini haber verdiği zaman, ashabına:

“—Kardeřiniz Necâři vefat etti, gelin şuna cenaze namazı kılalım!” diye, ta Arabistan’dan Habeřistan’da vefat etmiş olan hükümdar için cenaze namazı kıldırdı. Bu da onun müslüman olduğunun en âşikâr delili...

Demek ki, ne mutlu o müslüman olmuş. Ötekilere de ne yazık ki, Peygamber Efendimiz’in çağına yetiştiler, hitâbına mazhar oldular, mektubunu aldılar, elçisini gördüler de, bir adım daha atıp imana gelediler.

Allah bizlere de, buradan çıkacak dersleri almayı nasîb eylesin... Peygamber Efendimiz'in hayatını okuyacağız, hadis-i şeriflerini okuyacağız, tebligatını anlayacağız, tâbî olacağız. Dâvetini anlayacağız, dâvetine icabet edeceğiz. Şeytanı tanıyacağız, şeytanın oyunlarını bileceğiz, şeytanın insanları nasıl kandırdığını bileceğiz; şey-tana kanmamağa direnç göstereceğiz, gayret göstereceğiz. Allah'a sığınacağız ve elimizden geldiğince iyi işleri yapmağa çalışacağız.

c.İçkiyi Terk Edenin Mükâfâtı

Ebû Nuaym, İbnü'n-Neccâr ve daha başka kaynakların Enes RA'dan rivayet ettiğine göre, Peygamber SAS Efendimiz buyuruyor ki:³

بَعَثَنِي اللَّهُ هُدًى وَرَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ وَبَعَثَنِي لِأَمْحَقِ
الْمَزَامِيرِ وَالْمَعَارِفِ وَأَمْرِ الْجَاهِلِيَّةِ وَالْأَوْثَانِ
وَحَلْفِ رَبِّي بِعِزَّتِهِ لَا يَشْرَبُ عَبْدٌ مِنْ عَبِيدِهِ
الْخَمْرَ فِي الدُّنْيَا إِلَّا حَرَّمَهَا عَلَيْهِ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
وَلَا يَتْرُكُهَا عَبْدٌ مِنْ عَبِيدِهِ فِي الدُّنْيَا إِلَّا سَقَاهُ اللَّهُ
إِيَّاهَا فِي خَظِيرَةِ الْقُدْسِ

(الحسن بن سفيان، وابن مندة، وأبى سنعيم، وابن النجار عن أسنس)

³ Taberânî, *Mu'cemü'l-Kebîr*, c.VIII, s.197, no: 7804; Ebû Ümâme el-Bâhilî RA'dan.

Kenzü'l-Ummâl, c.XI, s.602, no:32096; *Câmiü'l-Ehâdîs*, c.XI, no:10408.

RE. 245/8 (*Beaseniya'llàhu hüden ve rahmeten li'l-àlemîn, ve beasenî li-emhaka'l-mezâmîra ve'l-meâzife ve emre'l-câhiliyyeh, ve'l-evsân, ve halefe rabbî bi-izzetihî: Lâ yeşrabü abdün min abîdihî'l-hamra fi'd-dünyâ, illâ harramehâ aleyhi yevme'l- kıyâme; ve lâ yetrukühâ abdin min abîdihî fi'd-dünyâ, illâ sekàhu'llàhu iyyâhâ fî hazîreti'l-kuds.*) Sadaka rasûlü'llâh, ve nataka habîbu'llâh.

Bu üçüncü ve sohbetimizin en sonuncu hadis-i şerifinde Peygamber Efendimiz SAS buyuruyor ki:

(*Beaseniya'llàhu hüden ve rahmeten li'l-àlemîn*) “Allah beni hidayet güneşi olarak, hidâyet rehberi olarak ve alemlere rahmet olarak ba'setti, peygamber gönderdi. (*Ve beasenî li-emhaka'l- mezâmîra ve'l-meâzife ve emre'l-câhiliyyeh*) Ve beni çalgıları, eğlenceleri, cahiliye işlerini ve putları silip yok edeyim diye gönderdi.” Yâni, böyle sorumsuzca çalgı, eğlence, zevk ü sefâ, fuşşiyat, cahiliye devrinin kötü adetleri, inanç hususunda veyahut halkın arasındaki yaygın kötü adetler olarak ve putlar; bunların hepsini silmekle Allah beni görevlendirip gönderdi.

(*Ve halefe rabbî bi-izzetihî*) “Ve Rabbim kendi izzet ve celâline yemin ederek kullarına bildirdi ki: (*Lâ yeşrabü abdin min abîdihî el-hamra fi'd-dünyâ, illâ harramehâ aleyhi yevme'l- kıyâme.*)

“Kullarından bir kul içkiyi dünyada içerse, Allah ona kıyamette, ahiret aleminde, cennette cennet meşrubatını, şaraplarını içmeyi haram kılacak diye yemin etti. ‘Dünyada içerse, ben de onu ahirette cennete sokmam, cennet şarabını içirmem!’ diye izzet ve celâline Allah yemin etti.”

(*Ve lâ yetrukühâ abdin min abîdihî fi’ d-dünyâ*)
“Bir kul da içiyorken, Allah rızası için, dünyada iken içki kötüdür, zararlıdır, aklı baştan alıyor, arabalara çarptırıyor, rezillik, rüsvaylık oluyor diye tevbekâr olup içkiyi terk ederse; (*illâ sekàhu’llàhu iyâhâ fî hazîreti’l-kuds.*) Allah da ona hazîre-i kudsünde, kutsal yüce makamında, huzur-u izzetinde cennet şarabını ikram edecek.”

وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا طَهُورًا

(الإنسان: ۲۱)

(*Ve sekàhüm rabbühüm şerâben tahûrâ.*)
[Rableri onlara tertemiz bir içki içirir.] (İnsan, 76/21) ayetinde belirtildiği gibi, cennet şarabını içireceğini izzetine, celâline yemin ederek vaad eyledi diye, Peygamber SAS buyuruyor.

Biliyorsunuz, Peygamber SAS peygamber olduğu zaman, o devirde içki çok yaygındı. Arabistan’a çeşitli yerlerden içkiler gelirdi. O zaman zaten dünyada şarap içme fevkalâde yaygındı. Bütün ülkelerde —iklimi müsaitse— asmalar, üzüm kütükleri, çok yaygındı. Üzümleri sıkırlar, şarap

yaparlar, küplere doldururlardı. Biliyorsunuz, eski putperest Yunanlıların şarap tanrıları bile vardı. Şarap bayramları vardı.

Bütün milletler öyleydi, içkiyi yaygın bir şekilde kullanıyorlardı. Araplar da çeşitli başka tatlı meyvalardan içki yaparlardı. Meselâ hurmayı da suyun içine atıp, sulandırıp, şerbetini tahammür ettirtip, içki haline getirtip hurma şarabı içerlerdi. Arpadan, daha başka şeylerden de şarap yapıp içerlerdi. Yaygındı, hattâ öğünürlerdi; şarap satan çadırın bütün şarapları bittiği zaman bir bayrak çekermiş üst tarafına, teslim bayrağı gibi;

“—Artık gelmeyin, burada satılacak mal kalmadı, şarapların hepsi bitti, içkilerin hepsi bitti!” diye

“—Ben içki çadırının tepesine bitti bayrağını çektirmiş adamım. Ben o kadar içki tükettim, kendim de içtim, başkalarına da ikram ettim.” diye öğünürlerdi.

İslâm'ın ilk geldiği zamanlarda bu alışkanlık devam ediyorken, Peygamber Efendimiz bunun doğru olmadığını, içkinin zararları olduğunu bildirdi. Namaza gelirken içilmesin! Gelindiği zaman, sarhoşlukla ne söylediğini bilmiyor; imamlık yapan şaşırıyor diye ikâz eyledi. Ondan sonra da içkinin haram olduğuna dair ayet-i kerime inince;

“—İçki içmeyeceksiniz, haramdır!” dedi.

Herkes küplerini boşalttı. Sokaklardan şaldır şuldur dökülmüş şarapların selleri aktı. Ondan sonra içmediler.

Tabii ayyaşlıktan, alışkanlıktan kurtulmak kolay değil. Bazıları bırakamıyorlar, içmeye devam ediyorlar. Uyuşturucular, sarhoşluk verici şeyler böyle oluyor. Alışkanlık yaptığı için kurtulmak kolay olmuyor. Peygamber Efendimiz böyle bildiriyor burada...

“Kim onu Allah rızası için terk ederse, Allah cennette, kendi huzur-u izzetinde cennet şaraplarını ona ikram edecek Dünyada içki içmeyene devam edene de, yâni haramdır diye duyduğu halde kendisini tutamayıp içki içmeye devam edene de, Allah izzetine yemin etti ki, aslâ cennet şarabı içirmeyecek. Cennete giremeyecek.” mânâsına geliyor.

Bir tarafı tehdit, öbür yanı da müjde... İçerse felâket olacak; içmez, tevbekâr olur, vazgeçerse de büyük mükâfatlara erecek diye bildiren bir hadis-i şerif...

Allah-u Teâlâ Hazretleri hepimize, hep bize...

Ben düşünüyorum, hattâ arkadaşlarla konuştuğumuz zaman, yediğimiz helâl gıdaların bile içinde zararlı maddeler olanları oluyor, hormonlu olanları oluyor, üstü ilaçlı, zehirli olanları oluyor, iyice yıkamak gerekiyor. Veyahut pis sularla sulanmış olanları oluyor, suyun içine çeşitli maddeler atıp permanganatlı vs. sularla yıkamak lâzım diye çeşitli şeyler söyleniyor.

Her şeyin temizini yemeye, vücuda faydalı olanını almağa özen göstermemiz lâzım, gayret etmemiz lâzım! Helâl gıdaları bile böyle temizleyerek yememiz lâzım, ölçülü yememiz lâzım, aşırı yemememiz lâzım! Sıhhatimizi korumağa çok dikkat etmemiz lâzım! Tabii haramların hepsinden de derhal vazgeçmemiz lâzım!

Nasıl şeytan öğüp, methedip tatlı gösterirse göstereceğin, canı insanın ne kadar çekerse çekeceğin, ne kadar alışkın olursa olsun, Allah'a sığınıp o kötü huylarından, alışkanlıklarından, itiyatlarından, iptilâlarından Allah rızası için vazgeçmeye çalışmamız lâzım, aziz ve sevgili kardeşlerim!..

Bu dış ülkelerin halklarına bakıyorum, ömürlerini nasıl geçirdiklerine, sıhhatlerine nasıl dikkat ettiklerine bakıyorum, hayret içinde kalıyorum. O kadar sıhhatlerine düşkünler ki, o kadar idmana önem veriyorlar ki; ben sabah namazına camiye gidiyorum, onlar köpeklerini almışlar yanlarına, ihtiyarlar bile kadın, erkek temiz havada yürüyüşe çıkıyorlar. Hani ciğerleri temiz hava alsın, adaleleri, ayakları kuvvetlensin, fazla yağlar erisin idmana, yarışlara, müsabakalara çok önem veriyorlar. Devlet de önem veriyor.

Bunlar için geniş yerler yapmışlar. Buralarda bunları görüp baktığım zaman, kendi ülkemi düşündükçe, acıyorum gençlere... Çok geniş idman sahaları, yeşil sahalara, parklara, halkın oturup temiz hava alabileceği yerler burada

belediyeler tarafından hazırlanmış, halka sunulmuş. İstiyorum ki bizim ülkemizde de bu imkânlar olsun, halkımızın sıhhati için, böyle idman yapması için, gençliğin sıhhati için belediyeler geniş yerler ayırsın.

Hattâ ben Türkiye’de düşünmüştüm, arkadaşlara dasöylemiştim, yâni bir beslenme okulu açalım! Beslenmenin nasıl olması lâzım, sıhhatli bir beslenme nasıl olur? Yemeklerin nasıl hazırlanması lâzım?.. Hangi maddeler faydalı, hangileri zararlı?.. Bunları anlatacak, öğretecek bir okul... Tatlı, böyle on beş günlük, bir aylık veya bir haftalık bir okul... Hem temiz bir yerde güzel bir tatil yapsınlar, hem de bunları öğrensinler.

Çünkü, dolduruyorlar yağı, yemek zararlı oluyor. Veyahut dolduruyorlar tuzu, vücuda zararlı oluyor. Yiyorlar aşırı derecede tatlıları, karaciğerleri zarar görüyor. İçiyorlar sigarayı, akciğerlere zarar veriyor. İçiyorlar içkiyi, karaciğerleri tahrib oluyor, perişan oluyor.

Sağlık çok önemli... Vücut Allah-u Teâlâ Hazretleri’nin bizlere bir emaneti... Emaneti güzel kullanmak lâzım, emanete hıyanet etmemek lâzım, sıhhate riayet etmek lâzım diye, kurs tarzında bir okul açmayı dahi düşünüyorum. Hem muhabbet olur, belli zamanlarda insanlar toplanır, bir yerde yaşamış olurlar; hem de eğitim olur, böyle yanlış şeylerden vazgeçerler diye düşünüyorum.

Allah-u Teâlâ Hazretleri her işimizi böyle sağlıklı, sıhhatli, güzel yapmaya bizi muvaffak eylesin... Yemek içmek, oturmak, yaşamak, uyumak, eğlenmek, düşünmek, icraatta bulunmak, ömrü geçirmek, faydalı alışkanlıklar, yararlı işleri yapmak, hayr ü hasenatı yapmak; bunların hepsine Allah bize kuvvet versin, gayret versin...

Peygamber SAS'ın yolunda yürümeyi nasib etsin... O hidayet güneşi olarak, alemlere rahmet olarak gönderildiği gibi; çalgıları, eğlenceleri, cahiliye işlerini, putları silmekle görevli olduğu gibi...

Çalgı dediğimiz, eğlence dediğimiz, yâni müstehcen olan, utandırıcı olan, çirkin olan şeyler. Bunların ilâhî olanlarının da tabii, ne ölçüde nasıl kullanılması lâzım geldiği yine hadis kitaplarında, fıkıh kitaplarında hükmü yazılıdır. Orasını da hatırlatarak söylüyoruz.

Her kötü şeyden uzaklaşıp, her iyi şeyi yaparak, ötekiülkelerde aramızda olan farkı kapatmayı, medeniyet yarışında öne geçmeyi Allah nasib eylesin...

Böylece hem ileri, yüksek bir toplum olalım; hem de Allah'ın rızasını kazanıp hem dünya hem ahiret saadetine erelim diye temenni ediyorum.

Allah-u Teâlâ Hazretleri hepimize gayret, kuvvet versin, şuur versin, basîret versin... Hakkı hak olarak görüp ona uymayı, bâtilı bâtil görüp ondan sakınıp korunmayı nasîb eylesin... Peygamber Efendimiz'in yolundan, hadis-i şeriflerinden bizleri ayırmasın...

Bakın her hadis-i şerifi birer hidayet feneri gibi, kutup yıldızı gibi, bir deniz feneri gibi, kayalara çarpmamak için, doğru yolu bulmak için ne kadar faydalı oluyor!..

Allah bizi Peygamber Efendimiz'in sünnetine temessük edip, onu ihyâ eyleyip yüzlerce şehid sevabı kazanan müslümanlardan eylesin... Cumalarınız, kandilleriniz mübarek olsun... Ömrünüz uzun olsun... Amelleriniz makbul, güzel ameller olsun... Akıbetiniz hayr olsun... Allah dünya ve ahiret saadetine cümlelerinizi erdirdi, aziz ve sevgili Ak-Radyo dinleyicileri ve Ak-Televizyon izleyicileri!..

Es-selâmü aleyküm ve rahmetu'llâhi ve berekâtühû!..

Prof. Dr. Mahmud Es'ad COŞAN

13. 11. 1998 - AVUSTRALYA

[Bütün CUMA SOHBETLERİ'ne PDF olarak ulaşmak için tıklayınız.](#)

